

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

I. Deus impium seuerè & grauter ob peccata castigat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

DE INFINI-
TA GRAVITATE
PECCATI MOR-
TALIS.

LIBER QVARTVS.

Graue peccatum mortale
est, quia impius, ob illud
grauissimas pœnas de-
pendere debet.

CAPVT I.

*Deus impium seuerè & grauiter ob
peccata castigat.*

DE grauitate & prau-
itate peccati mortalis
multa ad huc diximus
plura sequuntur; eandem enim
pœnæ quoque & supplicia gra-
uia, quibus Deus illud, vt & im-
pium, qui eo se astrinxit, seuerè

O 7 admo-

admodū & grauiter castigat, clarissimè demonstrant; de ea proinde grauitate & prauitate agendum etiam est, eo fine, vt homo improbus, qui sensu magis quam ratione & fide omnia metiri solet, vel pœnarum detrimetorumque fulmine cœlesti ictus, in gemitus & dolores soluatur, timoreque seruili concussus, peccata in posterum, prioribus per pœnitentiam deletis, caueat; vtilitate siquidem ac fructu timor ille non caret, iugis modò sit, concipit enim, concipit autè? parturit, & parit quoque salutem, demonstrat fugere a ventura ira, configit carnes, *chardritatem, vt Seta sutoris, quemadmodum D. Augustinus loquitur, linum, quo calcens sunitur, introducit.* Quod autem Deus in impium animaduertat, verba hæc declarant: *Ps. 38. 12. A fortitudine manus tuæ ego defeci*

feci in incre
tute corrip
fecisti sic
Verba it
in ciuitate
rit: quo
culpæ in
enim, vt
dem pote
Chryso.
Malorum
peccatū: I
tumultu
que omni
fones. V
volens
esse pec
vbi ani
cum ef
es, noli a
deterius
qui cal
vel cau
vel Da

feci in increpationibus: propter iniquitate corripuisti hominem, & tabescere fecisti sicut araneam animam eius. Verba item hæc alia: Si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit: quod de malo pœnæ, non culpæ intelligi debet; peccatum enim, vt Abacuc ait, ne respicere quidem potest Deus. Confirmat id D. Chrysostomus, cum sic scribit: Malorum omnium causam constat esse peccatū: Ex peccato tristitia, ex peccato tumultus, ex peccato bella, morbi, atque omnes quotquot nos premunt passionēs. Vnde Dominus ostendere volens malorū omniū causam esse peccatum, paralytico dixit, vbi anima & corpore paralyticum esse vidisset: vade, sanus factus es, noli amplius peccare, ne tibi aliquid deterius contingat. Errant igitur illi, qui calamitates, quas sustinent, vel causis naturalibus, vel astris, vel Dæmonibus, vel, vt D. Aug. loquitur,

Amos 3. 6.

Cap. I 13.

Hbr. 1. 1. de

pœnit.

Io. 8. 11.

De Vita
Christia-
na.

Ps. 13. 14.

Cap. 1. 6.

loquitur, non crimini sed consuetu-
dini tribuunt. Deus virga est vigilans,
quam Hieremias aliquando vi-
dit, In virga verò seueritas vin-
dictæ, in vigilia, scelerum cog-
nitio innuitur. Quod eum deinde
seueriter & grauiter Deus puni-
at, in oculis est; gladium enim su-
um vibrans, & arcum suum tendens,
vasaque mortis parans, & sagittas su-
as ardentibus efficiens, ita impium tra-
stat, ut à planta pedis, quemadmodum
Esaias loquitur, vsque ad verticem ca-
pitis, in eo non sit sanitas; Idque ani-
mæ, & corporis fortunarumque
ratione: Deus enim ab eo recessit
primùm, animæ deinde sta-
tus, & perturbatus, & confusus
iacet, ut & ordo eius ad potenti-
as & facultates suas, & symme-
tria concinna, intellectus cym-
meriis tenebris obuolutus est,
conscientia in tergum reiecta,
voluntas ad malum inclinata,

me-

memoria
go Dei o
rta, po
destituta
appetit u
lis reddi
oceanò a
vsque de
nus & li
bona eti
raria ma
am Deu
eum co
tem geh
rimoru
Ad sum
maloru
rum sen
miseria
mortali
cut aqua
gena fig
contritu
sta, in qu

memoria læthargia sepulta, imago Dei obscurata, fama prostituta, potentia effectrix viribus destituta, sensus effrænes effecti, appetitus eos consequens rebellis redditus, corpus miseriarum oceano absorptum, & à summo usque deorsum discerptum: vulnus & lior, & plaga tumens. In bona etiam fortunæ, seu temporaria manum fortem iniecit etiam Deus, hæreditateq; tandem eum cæli spoliat, hæredem autem gehennæ, sociumque terretimorum spirituum constituit. Ad summam, homo, peccato, malorum ilias est, & ærumnarum seminarium. O probrosam miseriam hominis! O peccati mortalis grauitatem! *effusus est sicut aqua ne crescat, & tanquam lagenæ figuli contritione perualida ita contritus, ut in illo non remaneat testis, in qua colligatur aqua, maledictione*

ne

ne pessima tandem in agro, in ciuitate, ingrediens & egrediens, ita maledictus, vt qui eum considerat, inuacuum immensum se ingerat. De his malis omnibus, quorum non est numerus, vt magis illi perspiciantur, peccatiq; mortiferi odium maius concipiatur, in specie, suo loco, pluribus agemus.

CAPVT II.

Merito Deus impium seuerè & graui-
ter ob peccata castigat.

Hominè improbum à Deo primùm iure meritoq; castigari, natura dicitur. gentes & nationes recipiunt, fides his verbis docet. *Accipiet armaturam Zelus illius, & armabit creaturam ad ultionè inimicorū; Induet pro thorace iustitiā, & accipiet pro galea iudicium certū, sumet scutū inexpugnabile equitatē.* Orthodoxi Patres idem approbant; Cyprianus quidē cum sic scri-

Sap. 5. 18.
& 19.

ad Deme-
bria.